

D 12999H
+

Ozare

Vol. 3, - N. 2
March - April 1959

VSEBINA:

Bodi ponosen, da si Slovenec! (Msgr. J. Oman)	17
Romanje na Goro (Ksaver Meško), Nadalj. . . .	18
Kongres v Konigsteinu (Pavel Slapar)	22
Ozare	22
Sv. Lovrenc v Clevelandu	23
Slikovna stran (Sv. Lovrenc)	24-25
PO SVETU (Rev. Jošt Martelanc)	26
Politični utrinki (Dr. Miha Krek)	27
Iz kulturnega dogajanja v Clevelandu (I.A.) . .	28
Baragov dom v Clevelandu (J. Žakelj)	28
OTROCI NA OZARAH (Rudi Knez). Pismo Jo- zice Vrtačnik. - M. Švajger. jože Suhadolnik	29
SPORT (Ivo Kermavner). Še o ženski telovadbi	30
MAL' ZA SMEH (Tone Nemeč)	32

OZARE. Bimonthly paper for Slovenians in America. Published under the auspices of the League of the Catholic Slovenian Americans. Subscription price \$2 a year. Office of publication: 6116 Glass Ave, Cleveland 3, Ohio, U. S. A. - Telephone UT-1-0684. Application for second-class mail privileges is pending at P. O. Cleveland, Ohio.

OZARE. Družinski list za Slovence v Ameriki. Izhaja vsaka dva meseca. Izdaja Slovenska pisarna v Clevelandu. - Naroča in plačuje se na naslov: Ozare, 6116 Glass Ave, Cleveland 3, Ohio, USA. Naročnina za eno leto \$2.-

Oblak

trgovina s pohištvom in
vsemi potrebščinami za
dom. - Dajemo zelene
Eagle znamke
Najugodnejši
plačilni pogoji

6612 St. Clair - Cleveland, O.
HE 1 2978

NORWOOD MEN'S SHOP
John F. Kovacic, mestni zastopnik
6217 St. Clair - UT 1 1393

Slovenska trgovina s čevlji
STANE MAJER
6107 St. Clair - UT 1 5027 -
Dajemo zelene Eagle znamke!

MELAHER
Men's Wear
6205 St. Clair - Cleveland, O.

MANDEL'S SHOE STORE
"Quality Footwear"
6125 St. Clair - Cleveland 3,

FRANK CERNE
& Jewelry Co. &
50-letnica
6412 St. Clair ave, Cleveland,

„KOMIN'S PHARMACY“
6430 St. Clair - EN 1 2920

Smrekar
HARDWARE
6112-14 St. Clair Ave

Trgovina finega obuvala
LOUIS MAJER
6408-6410 St. Clair Ave.

Avtomobile popravlja in barva
SUPERIOR BODY & PAINT Co.
6605 St. Clair Ave

Točna in dobra postrežba!
Čistilnica obleke
TRIANGLE DRYCLEANING
Razi Meglič
1136 East 71 - HE 2 1350

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

Glavni urad
6131 St. Clair Ave.

Collinwoodski urad
15619 Waterloo Rd.

Newburški urad
3496 East 93rd St.

Evropsko pecivo
Doboš (ogrske) torte
12516 Buckeye LUCY Tel: SK 20828

NORWOOD BEVERAGE
6104 St. Clair Avenue
Vino, pivo, mehke pijače

JOHN ZAKRAJSEK
MEAT MARKET
1147 Addison R. - EX 1-1419

RICH'S
AUTO BODY & PAINT SH.
1078-80 E. 64-th Str. Cleveland

BLED
TRAVEL SERVICE

6113 St. Clair Ave - CLEVELAND 3, OHIO
Phone: EXpress 1-8787

Kadar želite potovati - ali po suhem ali po morju
ali po zraku; - kadar želite poslati v stari kraj pa-
kete ali denar - vedno se z zaupanjem obinite
na našo pisarno. Organiziramo zlete in romanja v
Evropo in druge kraje sveta

ozar

Tretji letnik, številka 2

Cleveland, Ohio

Marec - April 1959

Monsignor John J. Oman

Osemdesetletnik (r. 22. maja 1879 v Minnesoti) Mnsgr J. J. Oman je vodilna osebnost med slovenskimi duhovniki in slovenskim narodom v Ameriki. Sedaj že 44. leto vodi slovensko župnijo sv. Lovrenca v Clevelandu. Goreč duhovnik, zvest Američan in navdušen Slovenec. Slikovna stran teh Ozar je posvečena njegovi fari - Sv. Lovrencu v Clevelandu. Ob tej priliki smo naprosili Mnsgrja Omana, da bi napisal kakšno svojo misel o slovenstvu v Ameriki.

*„Slovenec sem, Slovenec sem,
tako je mati d'jala,
ko me je dete pestovala.“*

Zopet in zopet slišimo tarnanje, da Slovenci v Ameriki izumiramo. Ni to tarnanje zastonj. Slovenci v Ameriki res izumiramo. Prvi in drugi rod se še vzdržita nekoliko v narodnih običajih in jeziku. Tretji rod, kjer so Slovenci v večjem številu naseljeni, še malo ve, kaj so bili pradedje; morda še razume jezik nekaj malega. Toda od tam naprej je zgubljen. Niti ne ve, iz katerega naroda prihaja ali kake narodnosti so bili njegovi predniki.

*Bodi ponosen,
da si Slovenec!*

V Ameriki vsak narod, razen angleškega, zgubi svoje lastnosti. Tudi Slovenci nismo mogli in tudi v bodoče ne bomo obdržali svojega jezika in svojih narodnih običajev. Eno pa bi mogli in morali obdržati, to je svojo SLOVENSKO ZAVEST, PONOS, DA SMO IZ SLOVENSKEGA RODU.

Bližamo se dnevu, katerega Amerikanci zelo praznujejo, dan sv. Patricija (17. marca). Ta dan Irci, ki že davno ne poznajo niti besede irskega jezika (Galic), pa vendar od otroka do starčka vsi hočejo biti Irci - „Irish“. Zlepa ne najdete koga, ki bi ne bil ponosen na to, da je „Irish“. Tak ponos na svojo narodnost bi morali imeti tudi Slovenci.

Včasih me kdo vpraša, „kako da ti, ki si rojen v Ameriki, še znaš slovensko?“ V mladosti smo doma govorili vedno slovensko, ali vsaj nekaj podobnega, - gorjansko, tako kot so na Gorenjskem, zlasti v Gorjah govorili pred osemdesetimi leti. Mati so nam večkrat pripovedovali o krasoti slovenske zemlje. Bili so tudi pevka. Oče ni znal peti. Mati pa je imela lepo zvoneč sopran. Slovenske pesmi, krasota slovenske zemlje in slovenski jezik doma - je nam otrokom vzbudilo ponos, da smo Slovenci. Zato se nisem nikdar sramoval priznati, da sem Slovenec. Vsi smo bili ponosni na to.

*„Zatorej dobro vem:
Slovenec sem, Slovenec sem!“*

Romanje na Goro

Pripovedoval je z zardelim licem, bleščimi očmi, a je utihnil sredi lepega pripovedovanja in je, stmeč v daljavo, od sladkosti in ginjenja prevzet, šepetal polglasno:

– Tako lepo je bilo, tako krasno... Ne morem povedat, ne morem.

Kako je hrepenel Vanček ob teh pripovedih na čudes polno goro, na kraj, edin na vsem svetu, s tako lepoto, s takimi milostmi od Boga obdarovan.

In glej, kaj pravi mati nenadoma?

– Pojdem in dete vzamem s seboj.

Srečen in blažen je bil oni večer, ko je iz-

praševal Vanček mamo neprenehoma opoti in o cerkvi na Gori in čudežih Matere na Gori, dokler ni velela mati resno:

– Spat zdaj! Rano bo treba vstati.

Ko se je slačil, je prosil še vedno:

– A da me res zbudite, mama, in me ne pustite doma.

In glej, ali je bila ona noč pred romanjem res noč? Saj je bila prečuta skoro vsa, z nemirom, hrepenenjem in sladkostjo prebdena, skoro dnevu eraka.

In kako je zapisano tisto jutro v sanjavem mladem srcu, kako tisti dan, božjepotni tisti praznik? Glej, vpisana sta z zlatim peresom in bleščimi črkami, s kakršnimi vpisuje, kakor trdi stric Urh, angel varih molitve pridnih otrok v knjigo življenja.

Redkokdaj je slišal Vanček vstati mater; vstajala je navsezgodaj, ker jo je čakalo dan na dan dela v izobilici. A tisto jutro jo je slišal, v polsnu, v sanjah o cerkvi na Gori; videl jo je z zatvorjenimi očmi, ker je čulo srce in je čakalo z nemirom in hrepenenjem božjepotnega dne, čakalo še v spanju, ki je leglo proti jutru na trudne oči.

– Ali pojdeva, mamica?

– Kmalu. Pospančkaj še malo, da skuham zajtrk.

Podremal je še nekaj hipov. A zdajci je sedel v postelji pokoncu in se je ozrl prestrašen po sobi, prazni in tihi.

– Ali ste odšli, mamica?

Zaklical je naglas, v velikem strahu, in vendar v dvomih. z upanjem oslajenih: na

klopi ob mizi je videl še materino obleko.

Odprle so se duri iz veže, ljubeče so pogledale v sobo skrbeče oči materine.

– Saj sem tukaj. Kuham... Vstani zdaj in se opravi!

Vstal je in se je umil in se oblekel...

Lepo je bilo jutro, poznopomladansko, in mimo in svečano, pač romarjem in Materi na Gori na čast. Šla sta skozi vas, ko se je budila stoprav iz nočnega miru, in v srcu Vančkovem je bilo še svečaneje, nego mu je bilo na Veliko soboto, ko sta šla z mamico k vstajenju. Čutil je: velikemu čudu gre naproti, svetlemu cilju dolgega gorkega hrepenenja, kraju milosti, s čudeži posvečenemu, od Boga izvoljenemu in odbranemu izmed tisočerih, obilno blagoslovljenemu od pamtiveka.

Izza gor je vstajalo solnce. Začudeno je strmelo v dolino. Jasnejši in jasnejši, toplejši in toplejši mu je postajal pogled. Smehljalo se je srečno in radostno, ko je videlo množice romarjev, prihajajoče s hribov in iz dolin na levi in na desni, zgrinjajoče se na pot na Goro, na sveto mesto.

Čim dalje sta romala, čim bliže sta prihajala Gori, tem več je bilo ljudstva na poti. In glej, oči vseh so bile prazniške, jasne in lepe, lepše pač in jasnejše nego ob drugih dneh in na drugih potih. In oči vseh – gotovo ne zro ob vsakem dnevu tako, tako zamišljeno, tako dobro in milo in pobožno, v pričakovanju in v veliki radosti obenem.

Stopali so v gručah in so čutili vsi, kako govori iz oči in iz lic in iz besed vseh velika svečanost in napol nemirno pričakovanje, združeno s sladkim veseljem, da so na poti na Goro, k božji in njih vseh Materi.

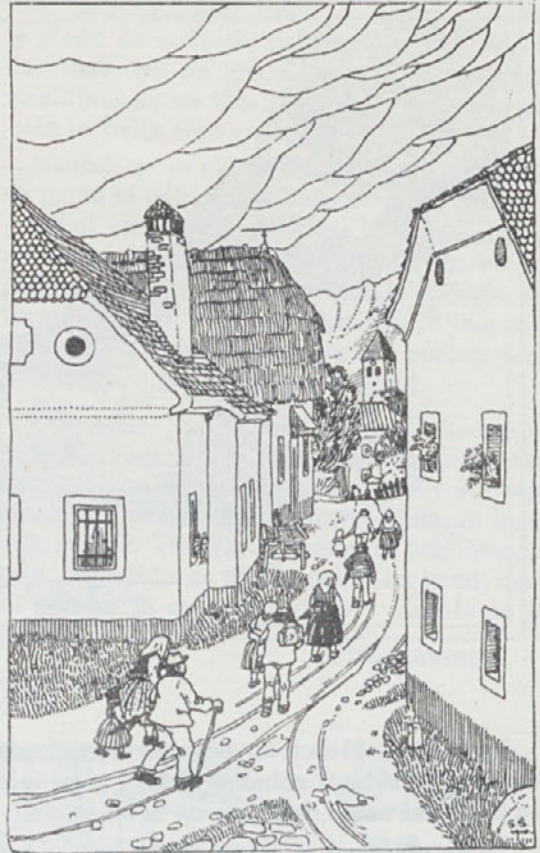
Solnce je stalo že visoko in je sijalo toplo.

– Ali smo kmalu tam, mati?

Skozi to vas še. Tam doli ob onem holmu, ki vidiš drevo na njem, zagledamo cerkev.

Šli so skozi vas, naglo. Pričakovanje, hrepenenje jih je sililo urno naprej, dasi so bile noge težke in utrujene, deloma žuljave od daljne hoje. Vanček ni čutil utrujenosti: vse misli so bili že ob Gospe na Gori.

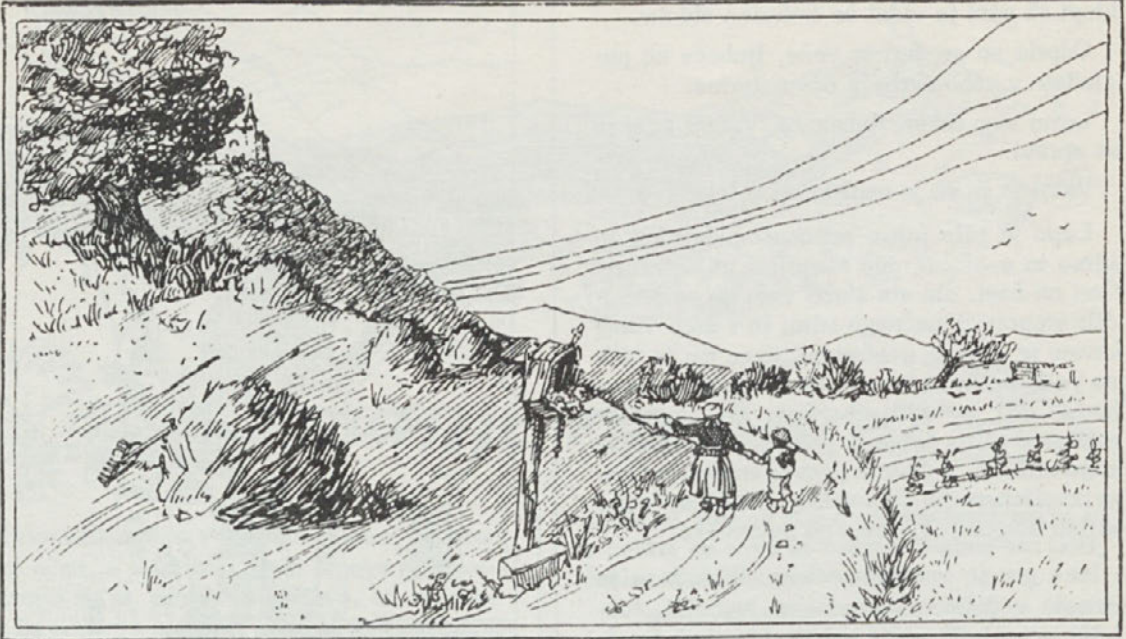
Vas je bila prazniška od prve do zadnje hiše. Snažno pometeno je bilo pred hišami, na oknih so duhteale cvetlice, lipove veje so tičale med posodo in so bile zataknjene ob

Romarji hodijo skoz vas

podboje duri, med tramove nad durmi. Iz hiš so prihajali ljudje v nedeljskih oblekah, žene in dekleta z molitveniki v rokah, s smehljajem na ustih, s šopki na prsih. V gostilni proti koncu vasi so govorili glasno; a moralo je biti v nji le dvoje, troje mož. Kak izgubljenec je pač zašel noter pred koncem svetih opravil; morda je opešal kdo in se je krepčal za pot navzgor. Pobožno ljudstvo, z romarskimi mislimi v srcih, z dušami že na Gori, je šlo brzo mimo; komaj se je ozrl kdo v stran, večina še pogledala ni proti hiši, proti znamenju nad durmi. Le postaren mož, stopajoč malo pred Vančkom in pred materjo, je postal sredi ceste in je pogledal motreče hišo, zaznamovano v vabilo in v svarilo. Vanček je videl in se je spominjal še ob drugem romarju, kako si je obrisal stavec potno čelo in je zavzdihnil in zamrmral polglasno, kakor v smrtnih težavah:

– In ne vpelji nas v skušnjavo, temuč reši nas hudega... Češčena si Marija...

Vanček zagleda romarsko cerkev

Potisnil je klobuk na oči, se je sunkoma okrenil, je sklonil nekoliko dolgo, suho telo in je stopal nagio dalje, ne da bi se še ozrl.

Že se je dvigal ob levi holm, z lipo na vrhu. Zavili so za ovinek – ah, že jih pozdravlja z gore cerkev, baš kakršno je videl v sanjah Vanček, ne, nekoliko večja. Bela je kakor golobica, z rdečo čepico, novo streho. Zlati križ gori na blestečem zlatem jabolku, da seva na vse strani in jemlje vid. Beli šotori stoje ob cerkvi; vsa gora okoli in okoli svetišča mrgoli ljudstva.

– Pozdravljena, Mati na Gori, milosti polna...!

Neznan starček, stopajoč komaj, opirajoč se ob palico, klobuk v roki, se je zgrudil ob strani ceste na kolena. Sklonil je glavo, da so se mu zazibali dolgi lasje, redki in snežnobeli, in so se mu vsuli na rame. Do tal je pripógnil glavo in je poljubil zemljo, posvečeno od bližine Marijine, in je zaihtel s poltim otroškim glasom.

– Pozdravljena, o Gospa, zadnjokrat...!

Tiše je postajalo govorjenje naokoli; možje so se odkrivali, prevzeti po zgledu starčkovem, zašepetal je kdo tu tam gorečo molitev, blažen pozdrav Devici... Vanček je po-

gledal mater: glej, vse solzne ima oči. In sam je čutil, da mu je na jok, od sladkosti in radosti, ker se je izpolnilo dolgo gojeno hrepenenje: zdaj zre cilj, svetišče na Gori; na sveti zemlji stoji, v bližini nebes in zemlje Kraljice, dobrot in milosti polne...

Navzgor so šli počasneje; pot je bila strma, romarji večinoma že utrujeni. Srca pa so bila tako že na Gori, pred prestolom Device, lesketajočem se od zlata, kakor ga je videl Vanček v sanjah.

Pozvanjalo je venomer; brali so že svete maše. Kakor svetonočnih zvonov čudovita pesem se je glasilo zvonjenje, in kakor aleluja velikonočnih, ne še mileje, še krasneje – kakor glas matere, vabeče nežno, kličeče z vso goriko, kipečo ljubeznijo srca materinega razkropljeno deco.

Vseh oči so se upirale navzgor.

– Kateri bodo pač danes pridigali?

Razgovorili so se spet, znanci in neznanci.

– Lani so gospod od Fare. Še letos znam skoro vso pridigo na pamet.

Počasi je govoril osivel možak, kakor bi zbiral v mislih besede pridige.

Vmešalase je starka, šepava na levo nogo. Da pomni pridigo še deset let sem, je trdila s tenkim, naglim glasom. Povedala je tudi ime pridigarjevo, in da je gospod umrl in kje.

– Takega ne slišimo več na Gori.

Spomnili so se tudi drugi in pritjevali...

– Usmilite se, dobri ljudje krščanski!

Berači so kričali, sedeči ob poti, stegajoči suhe roke mimogredočim naproti.

Ko bi šli vsaj v cerkev, bi še dal. A sedijo tukaj od jutra do večera.

– Kako v cerkev! Saj še mi ne pridemo noter.

Bila je pač zakonska žena, ki je zavnila z ostrim, zapovedovanju privajenim glasom dobro rejenga in glasno sopihajočega moča.

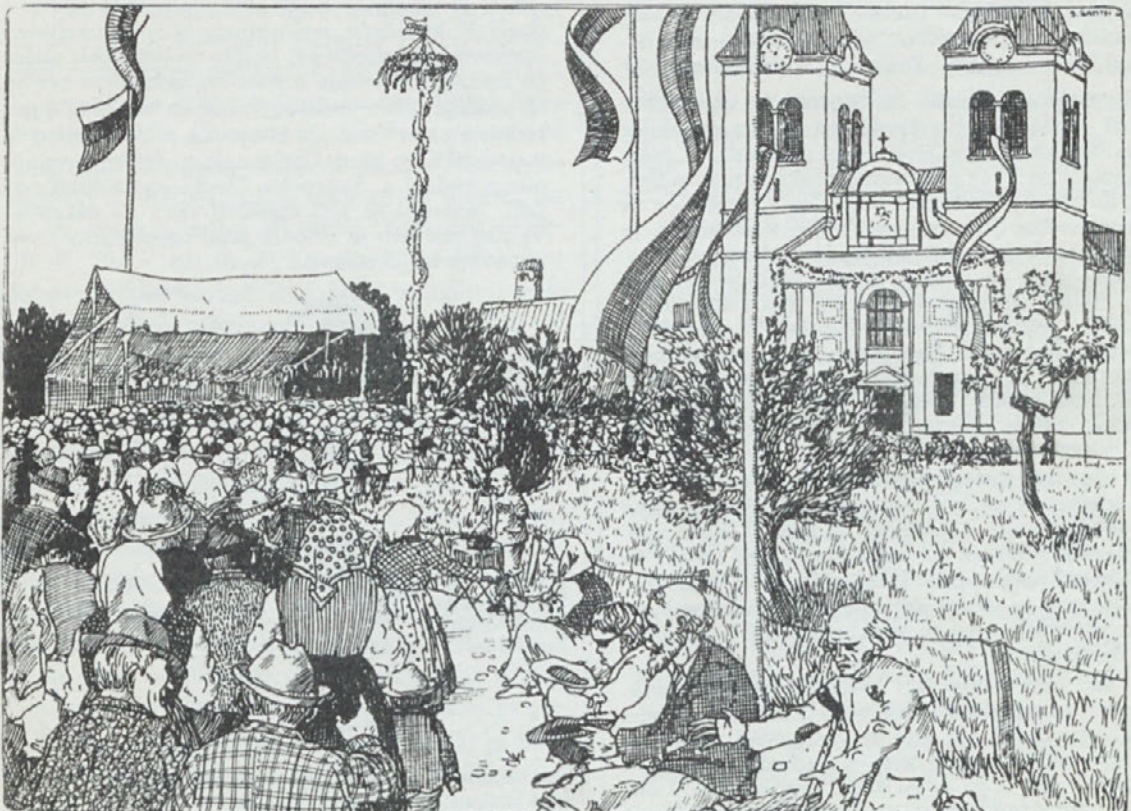
Ob cerkvi je šumelo kakor v panju. In življenje kakor v mravljišču: porivali so drug drugega, hoteli so se izogniti drug drugemu, a ni bilo mogoče stopiti nikamor v stran. Kakor ograjen je bil slednji. Potisnil je ta, oni, s komolci, na levo, na desno, odnehal je pri-

tisk nanj za kratko misel, a hipnemu odmoru je sledil še močnejši naval. A jezil se ni nihče. Vseh oči so gledale svetlo in radostno, smehljala so se lica, prazniška radost je zibala in širila srca vseh.

Vanček se je oklepil krepko roke materine, da ga ne bi odtrgal in odnesel naval. Ko se je prizibal krepkejši sunek, od leve zdaj, zdaj od desne, se je oprjel še krila. Tako sta se porivala skozi množico. Zdaj ju je pognalo valovanje naprej, v prihodnjem hipu ju je potisnilo nazaj. Pogostoma sta morala postati – ni bilo mogoče prestaviti noge naprej.

Zazvonilo je z vsemi zvonovi. Komaj je utihnilo zvonjenje, je zacingljjal v cerkvi zvonček – toliko, da se je ravno slišalo v šumanju cingljanje do stranskih vrat, kjer sta se ustavila mati in Vanček; v cerkev ni bilo mogoče priti. Zabučale so orgle, zapeli so jasni, nežni glasovi in so kmalu utihnili. Začela se je pridiga.

(Nadaljevanje)

Romarji in berači pred cerkvijo

Udeleženci kongresa v Königsteinu/Taunus (Nemčija) Od desne: Jože Pelan, Jan. Hafner, Pavel Slapar, Martin Belej, Fr. Šeškar, Ant. Miklavčič, medicinec Šebjanič, Nace Kunstelj, dr. Lojze Šuštar, dr. Jan. Zdešar, Vinko Flek, Vinko Zaletel, Lojze Luskar

Kongres v Königsteinu

Rev. Pavel Slapar (Avstrija) opisuje v 5. številki lista Omnes Unum (glasilo slovenskih duhovnikov v zamejstvu, urejuje dr. Ivan Ahčin, Argentina) delo za molčečo cerkev. („V Evropi govorimo o svobodni cerkvi na zapadu in o molčenci na vzhodu... Pregraja se imenuje železna zavesa“). Tu prinašamo nekaj izvlečkov iz tega članka. Slika duhovnikov smo dobili od škofa Gregorija Rožmana. – Uredništvo.

Dva moža sta storila za begunce in izgnance v Evropi toliko, da jih zgodovina ne bo pozabila: Pater Werenfried van Straaten in prelat dr. A. Kindermann. Prvi je iz premonstratskega reda v Belgiji, drugi je pa profesor bogoslovja, izgnanec iz Češkoslovaške (ker je Nемец). Dr. Kindermann je bil mnenja, da je treba položaj in življenje cerkve ter katoličanov za železno zaveso zasledovati, zbirati podatke, jih zapisovati ter o njih svetu, ki je svoboden, poročati. V mestu Königstein izdajajo v ta namen več malih časopisov: Expulsus, Königsteiner Rufe in Digest des Ostens. Prav posebno služijo temu namenu kongresi Kirche in Not (Cerkev v tistli). Teh je bilo leta 1958 že osem. Zadnji je bil v Königsteinu (poleti 1958).

Na kongresu v Königsteinu je bilo 800 udeležencev. Večinoma so bili duhovniki. Imeli smo vmes tudi dva kardinala. Narodnosti je bilo 30. Pred petimi leti sem Slovence zastopal sam. Letos se nas je pa že nekaj več nabralo. (Glej sliko!) Ker škof Gregorij Rožman ni mogel priti, smo po končanem kongresu zborovali sami in premlevali skrbi izseljenških duhovnikov.

Ko sem pred petimi leti poslušal, kakšna miselnost preveva prireditelje in glavne predavatelje kongresa, sem mislil, da goje še vsi upanje, da se bo življenje vmilo v stare tire, da se bodo begunci in izgnanci vmili in da se bo počasi vse uredilo. Leta 1958 te miselnosti nisem več našel. Mnogim Nemcem sem stavil vprašanje: Kako si predstavljate, da

se do rešilo vprašanje razdeljene Nemčije. Nihče ni znal odgovoriti. In drugo vprašanje: Ali se bo ta mali košček zapada obranil pred vzhodno poplavo? Splošno mnenje je bilo, da ne. Danes ne mislijo na zapadu več na to, da se bodo Rusi umaknili, marveč se vprašujejo, kaj bomo takrat storili, ko jih bomo imeli v svoji deželi. Pater Werenfried nam je lepo rekel: Evropa je vzhodu že veliko pomagala v materialu. A duševno najbrž ni zmožna pomagati, ker njej sami manjka duše.

Zadnji večer je vsako leto prireditve v dvorani. Laiki raznih narodnosti pokažejo, kaj imajo svoj-skega razne narodnosti. Tu imaš priliko videti in slišati pesmi, narodne noše in plese. Leta 1958 smo občudovali Ukrajince, Ruse, Poljake in posebno Madžare. A nad vse so se postavili Hrvatje. Nastopilo jih je kakih dvajset od obojega spola. To je bil umetniški užitek posebne vrste... Slovenci nismo doslej še nikdar nastopili. Takega narodnega blaga, kot ga imajo drugi slovanski narodi, žal tudi ne bi mogli nikdar pokazati.

Pavel Slapar

V Ameriki je zelo navada, da društva, klubi in cejo poedinci prirejajo za božič takozvani Christmas Party. Party pomeni tudi družabni sestanek. Soudrednik Ozar kipar France Gorše je predlagal, da bi imele Christmas Party tudi Ozare za tiste, ki Ozare urejujejo, upravljajo in tiskajo. Tak "party" – g. Avsenek ga je imenoval kulturni parti – se je sestel v nedeljo dne 11. januarja na urednikovem domu. Malo jedaje, malo pijače in veliko zabave. Stokovnega, ozarskega, je bilo na parti bolj malo, če izvzamemo debato o novi collinwoodski cerkvi na podlagi slikv zadnjih Ozarah in razgovor o prihodnjem zletu Ozar. Da bi opazko o kulturnem parti opravičil, je kipar Gorše z nekaj črtami s svinčnikom narisal g. Avseneka. Sledili so še drugi modeli. Nekateri se niti zavedali niso, da pozirajo. Večino teh risb je urednik rešil za objavo v Ozarah in jih tu prinašamo.

Od leve:

Ivo Kermavner
Ivan Avsenek
Dr. M. Krek

Malka Krekova
Anica Nemeč
Rudi Knez

Jošt Martelanc
Jože Godina
Jožefa Belle

Župnišče pri Sv. Lovrencu. Na levi del sestrske hiše, v ozadju cerkev.

Sv. Lovrenc v Clevelandu

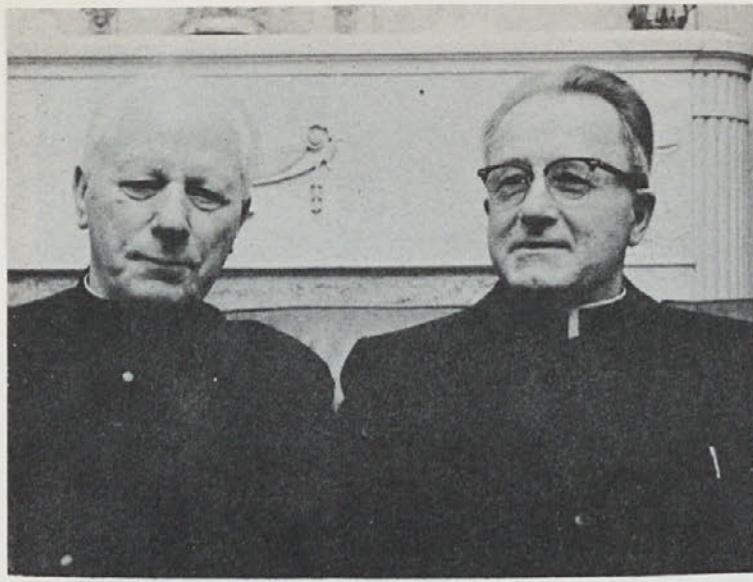
Fara Sv. Lovrenca v Clevelandu je kraj, kjer so se Slovenci najprej naselili v Clevelandu. Prvi naseljenec naj bi bil Jožef Turk (1881). To je nekako kraj v trikotniku cest Union Ave, Broadway Ave in ceste E. 93. Lep pogled na ta okoliš nam kaže slika na naslednji strani. Šele ko so začeli zidati tovarne ob jezeru, so se Slovenci naseljevali na St. Clairju okoli ceste E. 55. V tej drugi slovenski naselbini je duhovnik Vid Hribar leta 1894 ustanovil faro in zidal prvo slovensko cerkev sv. Vida na kraju, kjer danes stoji dvorana Sv. Vida. Tudi Slovenci iz zgoraj omenjene prve naselbine so spadali v šentviško faro, – dokler ni l. 1901 duhovnik Franc Kerže začel organizirati za nje lastno faro in zidati lastno cerkev Sv. Lovrenca. Slovenski škof Trobec (St. Cloud, Minn.) je blagoslovil temeljni kamen in slovenski škof Stariha (Lead, South Dakota) je l. 1903 posvetil novo cerkev, ki je danes šentlovrenška šola. V tej cerkvi je 24. junija 1906 zapel svojo prvo mašo Msgr. Jernej Ponikvar. Drugi šentlovrenški župnik – Jožef Lavrič – je pozidal župnišče. Po njegovi smrti (1915) je škof določil za naslednika in tretjega šentlovrenškega župnika tedanjega šentviškega kaplana minnesotskega rojaka Janeza Omana, ki še danes vodi faro. Ob zlatem jubileju fare (1951)

je v odlično pisani spominski knjigi na strani 16 velika pomota. Msgr. Oman je o sebi napisal, da je že 36 let pri Sv. Lovrencu v veselje nekaterih in nejevoljo drugih župljanov. Ta stavek se mora po pravici glasiti: „... v veselje vseh župljanov.“ Sedaj se Msgr. Oman že 44 let žrtvuje za duhovni in materialni napredek svoje fare.

Najlepši spomenik sebi in svojim faranom je postavil župnik Oman z novo cerkvijo. - Potreba za novo cerkev je bila velika. Stara cerkev (spodnji prostori šola, zgornji cerkev) je bila odločno premajhna. Za šolo so morali porabljati tudi cerkev tako, da so zagnili glavni oltar. L. 1924 je bilo vpisanih 670 otrok! Prvo lopato za novo cerkev je zasadil 28. apr. 1924. Nekaj let je bila zgotovljena samo spodnja dvorana, ki je služila za cerkev. Dodelana je bila cerkev 1940. V visokem stolpu, ki prijazno gospoduje nad pokrajino, so zapeli 3 zvonovi.

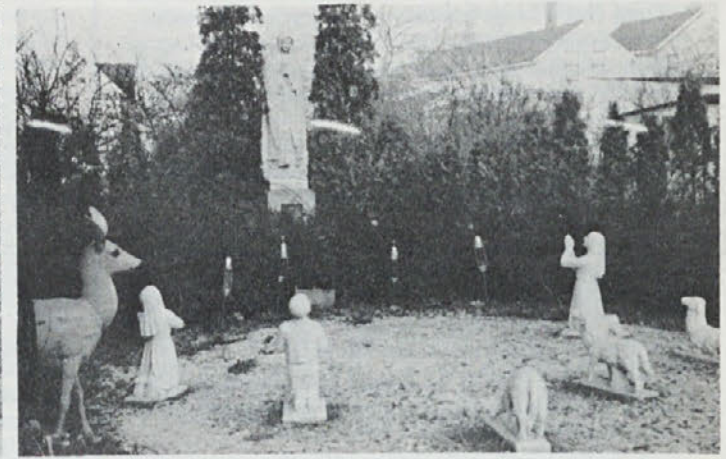
Stalen kaplan pri Sv. Lovrencu je že od 1932 Father Julij Slapšak. L. 1948 je prišel k Sv. Lovrencu škof Gregorij Rožman, ki je še sedaj tam kot nekdanji in sedaj še kot hišni prijatelj župnika Msgrja Omana.

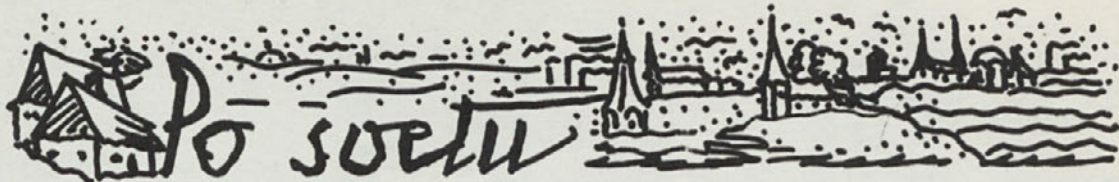
Pri Sv. Lovrencu v Clevelandu imajo vsako leto slovensko procesijo sv. R. T. z vso parado.

SV. LOVRENC
Cleveland, Ohio

Na levi: škof Gregorij Rožman in župnik Msgr. J. J. Oman. – Zunanjšči-na cerkve. – Na desni Glavni oltar in prezbitelij. – Jaslice in fatimska Marija na vrtu ob cerkvi. – Pogled na okolico Sv. Lovrenca. (Levo od sedanje cerkve stara cerkev, sedanja šola). – Župnišče je na str. 23.

Rev. Jošt Martelanc

* ARGENTINA. V severozapadnem predelu Argentine med provincama La Rioja in San Juan leži 12 milj dolga dolina Ischiguasto. V tej dolini so odkrili najstarejša živalska okostja na svetu. Gre za živali, ki so – veliko pred dinosaurom – živele tam pred približno 170.000.000 leti.

* V GEOFIZIKALNEM LETU (1958) so znanstveniki odkrili, da Antarktika ni celina, ampak skupina otokov, ki so med seboj povezani z večnim ledom. Na nekaterih krajih se led začne prav na dnu, 8200 čevljev globoko, in se dviga še 6000 čevljev nad morsk gladino tako, da je tam led debel več kot 14.000 čevljev. Poleg tega so pa našli na Antarktiki tudi precej zemlje brez ledu. Tako so n.pr. ob gori Tiedi (9000') naleteli tudi na lepo gorsko jezerce.

* OD SEPTEMBRA 1955 do decembra 1958 se je dan podaljšal za $\frac{1}{2}$ tisočinke sekunde. To kaže, da se vršijo pri vrtenju zemlje včasih tudi izredne spremembe.

* VSI UMETNI SATELITI, ki so jih poslali v vseмирje, so ugotovili, da obstoja v vsemirju neko skrivnostno izžarevanje, ki ga učenjaki ne znajo razložiti.

* DVA BREZMESNA DNEVA, ponedeljek in petek, so uvedli v Argentini, da bi lahko povečali izvoz mesa. To je pač čudno, če pomislimo, da je Argentina na prvem mestu na svetu v proizvodnji (pa tudi v uživanju) mesa. Mesnice bodo te dni zaprte in v restavracijah ne bo mesnih jedi.

* $5\frac{1}{2}$ BILIJONOV so lansko leto Amerikanci požgali v obliki cigaret. Povprečno je vsak nad 15 let star Amerikanec pokadil 3.580 cigaret.

* KANADČANI so ponovno odnesli svetovni rekord v telefonskih pogovorih. Povprečno je vsak Kanadčan govoril lansko leto po telefonu 497 krat. Na drugem mestu so Švedi, na tretjem pa Amerikanci.

* PREBIVALSTVO NA JAPONSKEM je doseglo pretekli november 92 milijonov. S tem je postala Japonska peta dežela na svetu po številu prebivalcev. Pred njo so: Kitajska, Indija, Rusija in USA.

* KATOLIŠKE DOBRODELNE USTANOVE V USA (združene v NCWC) so lani razposlale po svetu skoraj za 16 milijonov dolarjev pomoči. S tem stoje na prvem mestu med privatnimi dobredelnimi ustanovami.

* SMRTNIH PROMETNIH NESREČ je bilo lansko leto v Ameriki približno 37.000, to je povprečno 5,3 na vsak milijon prevoženih milj.

* V RIMU so že razdelili podobice z molitvijo za beatifikacijo papeža Pija XII. Imprimatur (dovoljenje za tisk) je dal škof Van Leirde, papežev generalni vikar za Vatikansko mesto.

* ECUADOR. Državni predsednik Camilo Ponce, je dovolil, da so natisnili 1.000.000 poštnih znamk v spomin pokojnemu papežu Piju XII.

* DUNAJ. Avstrijska vlada bo plačala cerkvi 8 milijonov dolarjev kot odškodnino za cerkvena posestva, ki so jih vzeli nacisti cerkvi leta 1938.

* LONDON. Ko je William Forester rešil neko gospo in njenega psa, ki bi skoraj utonila, mu je Društvo za varstvo živali poslalo \$15 nagrade, ker je rešil psa. Društvo za varstvo človeškega življenja pa mu je poslalo \$2.80, ker je rešil življenje ženi.

* MONAKOVO. Pisma z vabili na 37. mednarodni evharistični kongres v Monakovem (München) prihodnje leto, ki jih je kardinal Frings poslal škofom za železno zaveso, so bila vrnjena s pristavkom: „Dostavitev nemogoča“.

* BELGIJA. Vse tri glavne politične stranke so pristale na zakonski predlog, po katerem naj dobe privatne šole državno podporo. Večina teh šol je katoliških, zato so se zlasti socialisti dolgo upirali temu predlogu. Vsak šolar stane državo povprečno 600 dolarjev na leto. Državna podpora gojencem privatnih šol pa bo 240 dolarjev na leto.

* ANGLIJA. Kakor poroča Sunday Express, narašča katoliška Cerkev povprečno za 1500 članov vsak teden. Razlogi za ta porast so: številna spreobrnjenja, priseljevanje iz Irske in Srednje Evrope ter dejstvo, da so katoliške družine številnejše. Čeprav je uradno število katoličanov 4.576.000, je brez dvoma, kakor trdi Sunday Express, katoličanov več kot 5 milijonov.

* NORVEŠKA. Po norveški ustavi je bil jezuitom skoro 150 let prepovedan vstop na norveško zemljo. To prepoved je vlada pred tremi leti odpravila in sedaj je bil imenovan prvi jezuit, Rev. Paul Koller, za župnika pri Naši Gospej iz Poragrana v bližini Oslo.

* PALESTINA. V zadnjem času so komunistične vlade Madžarske in Poljske dale Judom dovoljenje za izselitev. Veliko teh Judov pa je bilo poročenih s katoličani in tudi njih otroci so bili vzgojeni v katoliški veri. Ko so ti prišli v Palestino, so jih začeli naseljevati tako, da niso mogli priti v stik s katoliškimi duhovniki. Nato so jih začeli poučevati o judaizmu in jih stalno nagovarjali, naj odpadejo od katoličanstva. To je pač nova oblika preganjanja.

POKAŽITE *OZARE* DRUGIM! NAROČITE *OZARE* PRIJATELJEM ZA GOD! POŠLJITE NAM SLIKE SVOJIH OTROK! LEPE SLIKE IZ DRUŠTV. ŽIVLJENJA!

Politični utrinki

Dr. Miha Krek

Sovjeti so že preskusili staro sredstvo: ustavili so ameriške konvoje, ki so vozili po cestah preko Vzhodne Nemčije v Berlin. Po 48 urah ostrih protestov je bila pot zopet odprta. Britanska vlada, ki je zopet vsa mehka pred sovjeti, skuša dobiti najblaž način ureditve berlinskega vprašanja — na račun demokratskih ljudi v zapadnem Berlinu. Predsednik Eisenhower je zagotovil berlinskega župana, da se ZDA ne umaknejo iz Berlina, naj pride kar hoče. Predsednik britanske vlade MacMilan in njegov zunanji minister potujeta v Moskvo in bosta šla pogledat po sovjetiji. Iskala bosta rešitev berlinskega vprašanja. Eisenhower, Adenauer, de Gaulle pa so glede Berlina in Nemčije enotnih pogledov: svobodne volitve v Vzhodni in Zapadni Nemčiji, nato federacija ali nekaj podobnega med obema Nemčijama, nato sporazumna rešitev Berlina.

SESTRELJEN. Dne 2. septembra 1958 je ob sovjetsko-turški meji skupina sovjetskih vojnih letal napadla in namenoma, po načrtnem napadu, sestrelila ameriško potniško letalo s 17 potniki. Bilo je to letalo znanstvene ekspedicije, ki je raziskovalo radijske valove, ki jih uporabljajo ameriške radijske postaje. Naše državno tajništvo je z neznanško potrpežljivostjo čakalo, da bo sovjetska vlada priznala napad in ga obžalovala. Ko je celo podpredsednik Mikoyan na obisku v ZDA ponavljal laž, da je ameriško letalo iz neznanih vzrokov odpovedalo in padlo tega dne na sovjetsko ozemlje, pri čemer so našli šest trupel, ki so jih izročili ameriškim oblastem, je federalna vlada objavila točen posnetek načrta in povelja za napad in izvršitev napada kakor ga kažejo razgovori med poveljstvom in posameznimi piloti letal, ki so v napadu sodelovala. Naše državno tajništvo torej ve, kdo je dal napad za ubijanje, kdo ga je izvršil in kako. Vse podrobnosti zločina

so pokazali aparati. Zato ni čuda, da so sovjetski ljudje nervozni ob tem dogodku. Senator Lausche je zadel v živo, ko je Mikoyana pri kosilu v senatu vprašal za pojasnilo v tej zadevi. Zločin uboja je dokazan. Sovjeti so riskirali najbolj grobo izzivanje v vojno. Vojna in mir visi na potrpljenju zapada.

JEMEN je mala arabska država in ena najbogatejših po naravnih izvirih industrijskega olja. Zadnja leta se je nagibala ta država na sovjetsko stran. V prvih tednih letošnjega leta je tja prišlo nad 500 kitajskih komunističnih „strokovnjakov“. Komunistično pronicanje v dežele srednjega vzhoda je stalno in vsestransko.

KONGRES boljševiške komunistične stranke v Moskvi je odobril sedemletni gospodarski načrt in Kruščev režim. Diktatorjevi nasprotniki so dobili namig s kolom, naj bodo mimi. Le kitajski diktator je ostal doma in poslal le svoje namestnike, da so ploskali Kruščevu. Tito je med kongresom potoval po azijskih vodah. Ves drugi komunistični svet je bil v Moskvi. Kruščevi predlogi so bili ukaz za vse kongresnike. Kruščev je hitreje prišel do popolnega gospodarja komunističnega sveta kot pred njim Stalin.

CIPER. Otok, ki je bil zadnja leta pozorišče napadov na življenje in imovino, bojišče med grškimi borci za svobodo in Britanci, ki so tam kot kolonialna sila, in med Grki in Turki na otoku, bo po najnovejšem sporazumu nova republika. Sporazum sta napravila v Zürichu turški in grški zunanji minister, v Londonu pa so se sestali še zastopniki vseh: predsedniki britanske, turške in grške vlade, njihovi zunanji ministri in zastopnik grškega prebivalstva otoka nadškof Macarios ter zastopniki muslimanske manjšine. Dogovorili so se, da bo Ciper postal samostojna država, Angleži pa bodo imeli tam vojaške postojanke kolikor jih imajo sedaj. Izreden primer lojalnega sodelovanja v sedanjem času. Komunisti napadajo sporazum kot narodno izdajo in akt servilnosti kolonijalni sili. Pametna in dobra rešitev jih pač boli, jim jemlje možnost, da bi v kalnem ribarili v vzhodnem delu Sredozemskega morja.

Slovensko pristanišče Koper

SYNGMAN RHEE, predsednik južne Koreje, je vse svoje življenje posvetil delu za osvoboditve svoje domovine. Boril se je z Japonci, Rusi, Kitajci. Druga svetovna vojska bi dala Koreji svobodo, če bi ne bilo komunistične pohlepnosti. Tako pa je Koreja razdeljena in le južni del ima demokratično vlado, ki ji predseduje Syngman Rhee. Mož je sedaj 73 let star. Stoji pred novimi volitvami. Razglasil je, da bo zopet kandidiral. Njegovo ime je šlo preko zemeljske oble, ko se je uprl vsem zapadnim zaveznikom, ki so hoteli izročiti vojne ujetnike severnokorejski komunistični vladi. Preko noči je ukazal stražam, da so odprle vrata jetnišnic in taborišč, kjer so bili zaprti vojni ujetniki. Churchill je tedaj dejal, da bi ga bilo treba likvidirati. Vojni ujetniki so bili pa le rešeni. Sedaj grozi Syngman Rhee, da bo z orožjem preprečil, da bi Japonci prepeljali v Severno Korejo okrog 20.000 Korejcev, ki jih smatrajo Japonci za nadležne tujce, ki naj gredo nazaj na Korejo. Pred in med vojno je „amreč“ prišlo na japonske otoke kakih 600.000 Korejcev. Stalno so se tam naselili. Japoncem so pa vedno trn v peti. Ne marajo jih in se jih žele znebiti. Komunistična severnokorejska vlada je te Korejce zadnji čas vabila, naj pridejo domov. Japonci pravijo, da se jih je veliko oglasilo, da se vrnejo. Syngman Rhee trdi, da je vse to laž, da Japonci s silo vračajo njegove rojake. On tudi noče, da bi si komunistična vlada v severni Koreji naenkrat tako povečala delovno silo. Zagrozil je, da bo z orožjem preprečil prevoz ljudi z Japonske v severno Korejo. Ameriški ambasador je hitel v Tokio, da bi našel kako mirno rešitev za ta spor.

Kultura in Družabnost

IZ KULTURNEGA DOGAJANJA V CLEVELANDU

Nad mnoge družabne prireditve, ki so bile tuptam vpletene vanje tudi točke, ki so imele namen, da dvignejo človeka nad vsakdanje življenje, se visoko dvigata dve dramski predstavi: Savinškove 'Grče', dramtizirane po Zdravku Novaku, in Finžgarjeva 'Veriga'.

Savinškovo povest 'Grče' je dramtiziral Zdravko Novak. Kar je mogel, je napravil iz nje. Povest sama je bila namenjena preprostemu ljudstvu, tudi dramtizacija ni šla nad ta namen. Zdravko Novak se je potrudil, da poda duha povesti, kar se mu je do dobra posrečilo. Igra sama nam slika grče, kot so bile včasih med gorenjskimi gruntarji, toda še par mehkejših duš kot je na primer župnik, dasiravno tega ne kaže rad na zunaj. Je kar lepo zaokrožena celota.

Dramatsko društvo Lilija je postavilo 4. januarja igro na oder. Njena igralska družina lepo napreduje, pri vsaki igri se skuša čim bolj vtropiti v dejanje in ga podati tako, kot so si ga avtorji zamislili. Razdelitev vlog je bila posrečena, kolikor je to pri na-

ših tukajšnjih razmerah mogoče. Splošen vtis je bil, da se je igralska družina dobro postavila tudi s to igro.

V nedeljo 1. februarja je igralska družina Slovenski oder igrala v Narodnem domu na St. Clairju Finžgarjevo igro Veriga.

Veriga spada med Finžgarjeva boljša dramska dela. Akoravno obravnava življenje v gorenjski vasi, ki ga zna Finžgar slikati z mojstrskimi besedami, se je vendar pisatelj bolj zagledal v problem sovraštva kot takega in ne toliko v dogajanje samo. Hotel je pokazati, kaj vse lahko rodi sovraštvo med kmetskimi ljudmi, posebno, če so še obdarjeni s trmo in jezo. Iz bahavega prerakanja vzklje preprič, iz njega sovraštvo, ki potegne v svoj vrtnec vse, ki so mu blizu. Šele smrt starega očeta prinese pomirjenje med sprtimi sosedi.

Slovenski oder je podajal igro zelo lepo. Zadel je bistvo in duh igre in se dobro odrezal tudi pri tistih trenutkih, ko igra zahteva izredno gibčnost v podajanju. Igralci se niso zmenili za to, da jih občinstvo ravno v takih trenutkih ni razumelo. Je pač težava: kar ne teče po izvoženih kolesnicah, ni ne hitro ne lahko razumljivo.

Slovenskemu odru se pozna, da se trudi, da bi ustvaril svojo tradicijo in da temu primerno izbira igralce za vsako prireditev. Zato igralski družini ne bi mogli ničesar svetovati. Morda samo to, da strasti, v našem slučaju sovraštva, ni treba podajati predvsem z živahnim igranjem. Mimo podajanje snovi zatre v gledalcih željo po radovednosti, jih napoti na premišljevanje, kako in zakaj se morajo prizori odvijati v duhu osnovne misli in nič drugače.

Slovenskemu odru želimo srečo in upamo, da ne bo menjal smeri, v kateri se je začel razvijati.

I. A.

BARAGOV DOM V CLEVELANDU

Prireditve in delo v Baragovem domu:

4. januar: Program božičnih filmov.

10. januar: Večerja gospodinskega tečaja.

11. januarja: Predavanje o atomski sili kot noven viru električne sile. Govoril ing. Franc Gorenšek. Jako lepa udeležba.

18. januarja: Filmski program: Evropska mesta – Ameriška revolucija – Invazija v Normandijo – Ekspedicija na Antarktiko.

25. januarja: Filmski program: Zimska olimpijada v Oslo na Norveškem 1952. Pojasnjeval Ivo Kermauer. Izredno dobra udeležba. Dvorana premajhna.

Vsak petek zvečer so v domu družabni večeri: tarok, šah, pink-ponk, čitalnica, itd.

Ob sredah in ponedeljkih je gospodinski tečaj. Obiskuje ga 12 tečajnic. Vodi ga Alenka Hren.

Prosvetne prireditve v Baragovem domu prireja in vodi Prosvetni odsek Baragovega doma.

Trije na ozračju

(Rudi Knez)

Dragi gospod urednik!

Z malim pismom se Vam danes oglašam z zapadne strani mesta Clevelanda. – Jaz sem Jožica. Drugi mesec bom stara 8 let in hodim v 2. razred. Letos se pripravljam na prvo sveto obhajilo. Moj bratec Janez hodi v 1. razred in bo 7 let star. Oba hodiva v katoliško šolo. V šoli se učimo samo angleško, doma pa govorimo slovensko. Imam še dva bratca. Stanko je 5 let star in hodi v vrtec, Rudi pa je eno leto pa pol in je že tudi velik fantek. Pozimi smo imeli veliko snega. Delali smo sneženega moža in se sankali in drsali. Da boste videli, kako zgledamo, Vam pošiljam to sliko

Vas in vse bratce lepo pozdravljam in voščim veselo veliko noč. Pa po pirhe pridite.

Jožica Vrtačnik.

UREDNIK. – Zupanovi (Cleveland): Hvala lepa za pozdrave. Ko pojedete spet v Kanado, se tudi od tam oglasite s kako fotografijo. – M.O., Geneva: Pričakujem sliko. – Slike za Ozare naj bodo različne, jasne. Snemajte zelo blizu, da so obrazi čim večji. ***

Jože Suhadolnik. Roj. 1. jan. 1957
Starši: Jože in Fani (Forneci)

Marija Švajger občuduje prvič v svojem življenju božični čar. – R. 15. av. gusta l. 1958. – Starši: Roman in Vida (Povirk)

Ivo Kermavner

ŠE NEKAJ O ŽENSKI TELOVADBI

Veliko čnila se je že porabilo za pisanje o današnji ženski telovadbi in mnogo kritike je bilo objavljene v raznih strokovnih listih glede poti, ki so jo ubrale današnje vrhunske telovadkinje sveta. Do olimpijskih iger leta 1952 v Helsinkih je bila stvar še kar v redu. Tedaj so se pa naenkrat pojavile komunistične države s Sovjetsko zvezo na čelu na olimpijskih tleh in telovadkinje teh držav so s svojimi vajami, katere so imele zelo dobro naštudirane in izpiljene do skrajnih fines, zadivile ves sport-

Galina Roudiko (Rusija)
svetovna prvakinja v telovadbi

ni svet. In še nekaj so pokazale te telovadkinje: v svojih sestavah so imele najtežje prvine in tudi precej takih, ki spadajo že v skupino akrobacije. Enaka slika je bila pri zadnjih olimpijskih igrah v Melbourne l. 1956 ter na svetovnih telovadnih tekmah v Rimu l. 1954 ter v Moskvi l. 1958. Morda so tu pa tam telovadkinje Vzhodnega bloka v zadnjih letih nekoliko povečale svojo akrobacijsko smer.

Kje je meja med telesnimi vajami in akrobacijo? Ne morem reči, kdaj in kje se bo našel forum, ki bi potegnil pravilno črto: do tu sem in ne dalje! Dr. C. Diem, vodja nemškega sporta in eden največjih strokovnjakov na svetu na tem področju, se je v nekem svojem poročilu o ženskih telovadnih tekmah na olimpijadi v Melbourne tudi dotaknil tega vprašanja. Pravi, da je bilo pri omenjenih tekmah marsikaj, kar bi nam moglo služiti kot smernica in marsikaj se je pokazalo, kar bi bilo potrebnoboljšanja. Meja med akrobacijo in telesnimi vajami se je – tako pravi Diem dalje – žalila. Brez dvoma obstoji tudi pri ženski telovadbi, kakor pri drugih, nevarnost, da zdrsne v akrobacijo; kar so pokazale telovadkinje, je bilo presenetljivo dovolj, da bi na vsakem odru, odnosno gledališču, učinkovalo. Po mnenju Diem-a leži meja med akrobatiko in telesnimi vajami v tej smeri: če telovadim zase, za izpolnitev svojega gibalnega nagona, da bi vse svoje dele telesa izvežbal, potem telovadim. Če pa hočem doseči učinke pri gledalcih, potem sem že stopil na prvo stopnjico, ki vodi v artistiko. Pomnenju Diem-a moramo s strogo presojo in po vesti postaviti ženski telovadbi njene meje. Lepega – tako pravi Diem dalje – je bilo dovolj. Kar se pa tiče kritike, naj služi prihodnjim igram; štiri leta je časa, da bomo to, kar smo videli in kar se je izvršilo, prekovali v nov napredek.

Oglejmo si še nekaj zanimivosti iz sportnega sveta:

KRIZA V RUSKEM NOGOMETU. Očakar so Sovjeti tako porogoreli na svetovnem nogometnem prvenstvu, ki je bilo lansko leto na Švedskem, kar naprej vre v ruskih nogometnih vrstah. Kriza je dosegla svoj vrhunec z znanim debaklon, ki ga je doživel ruski nogomet v Angliji. V javnosti in časopisih je polno debat in kritike radi neuspehov v ruskem nogometu. Posledica tega so razne seje in konference moskovskega nogometnega aktiva pod predsedstvom zveznega predsednika za telesno kulturo, Romano-va. Kot prvo nalogo, ki so jo smatrali za važno, je

dva oostavitvev zveznega trenerja Kačalina in postavitev petčlanske trenerske komisije. Poleg tega so napravili več važnih sklepov, kakor: vsaka postava moštva, odnosno reprezentance, se mora objaviti v časopisih in jo javnost lahko kritizira. - Igralcem je dovoljen prestop v druge klube samo v mesecih november in december. - Merodajni činiteљи ruskega nogometa upajo, da se bodo posledice teh diskusij in sklepov poznale že prihodnje leto, prav posebno pa pri prihodnjih olimpijskih igrah in svetovnem prvenstvu.

NEMCI NISO V SKRBEH za svoje vzhunske telovadce. Zadnji dve leti niso Nemci nikamor prišli s svojo telovadno reprezentanco, ker so imeli v njej samo mlade in nove moči. Sedaj pa - kakor zgleđa - se stvar zboljšuje. Kljub svoji nizki povprečni starosti (23 in pol leta) so v Dortmundu v tekmi s Finci dokazali, da nič ne zaostajajo za tretjo najboljšo narodnostjo na svetu, kajti zaostali so za njimi samo za $\frac{1}{4}$ točke. To je tako minimalna razlika, da o kakí premoči Fincev ni govora, kajti vsak Nемец je bil od vsakega Finca samo za dve stotinki točke slabši. Dalje ne smemo prezreti dejstva, da imata te mlade telovadce v rokah stara in preizkušena borca ter olimpijska prvaka Bantz in Dickhut, ki jih bosta do olimpijskih iger 1960 že tako pripravila, da bodo nemški telovadbi zopet odkazali tisto mesto, ki ji po njeni tradiciji pritiče.

E. Dickhut
eden najboljših nemških telovadcev

Herb Elliott
najboljši sportnik sveta v letu 1958

HERB ELLIOTT

ha ha ha Mal' za smeh ha ha ha

Tone Nemeč

MATI

– Ali ni srčkan moj Janezek? In tako je občutljiv! Prosila bi Vas, da ga nikoli ne kaznujete, ampak, kadar bo poreden, kar zraven sedečega

pretepite. Tega se bo namreč Janezek ustrašil in bo spet nekaj časa priden.

ČUDEN MOŽ

Užaljena žena možu pri kosilu: V ponedeljek si imel rad fižol. V torek si imel rad fižol. V sredo si imel rad fižol. Danes, v četrtek, ga pa kar naenkrat več rad...

ŽENSKÉ

Jokajoča žena možu: Šest tednov sem te opominjala, da mi ni treba nič kupiti za rojstni dan – in si kljub temu pozabil, da bi mi kaj kupil.

REALNOST

Jože: – Toliko novoletnih voščil si prejel, želeč ti predvsem zdravja in miru, in si že prvi teden moral v bolnišnico. Ali ni to strašno?

Marko: – Ko boš poročen, se boš tudi ti moral zadovoljiti z zdravjem doma ali pa samo z mirom v bolnišnici.

SLAB KRISTJAN

Duhovnik mestne župnije je bil klican okoli polnoči k umirajočemu bolniku. Ko se je vračal in je na samotnem križišču postal pri rdeči luči, je sto-

pil k njemu ropar z revolverjem v roki. Ko je opazil, da je v avtu duhovnik, se je opravičil:

– Duhovnik? Oprostite, Father, nisem vedel.

Duhovnik mu je povedal, da je bil pri bolniku. Preden je pognal avto, je segel po cigaro in jo ponudil roparju.

– Hvala lepa, Father. V postnem času smo in sem se zaobljubil, da v postu ne bom kadil...

„BLACK MAIL“

Mož srednjih let pride na policijo in tam takoj opazijo, da je zelo razburjen.

– Že dalje časa dobivam grozilna pisma in zahtevam, da nekaj ukrenete.

– Kar se te zadeve tiče, imamo tukaj v Ameriki najstrožje zakone in sem prepričan, da Vam lahko pomagamo. Toda zločincem bomo prišli na sled le, če boste vseskozi z nami sodelovali. Torej – ali veste vsaj približno, kdo Vam ta pisma pošilja?

– Kaj bi ne vedel?! Tisti norci od 'inkamteksa' jih pošiljajo.

A. Grdina in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

1053 EAST 62nd STREET Henderson 1-2088
17010 LAKE SHORE BLVD. Kenmore 1-5890

TRGOVINA — POHIŠTVO

15301 WATERLOO ROAD Kenmore 1-1235

Prava zaščitnica in vir blagostanja za vsako katoliško družino, je močna katoliška podporna organizacija, ki enakopravno skrbi za vsakega v slučaju nesreče, bolezni ali smrti. V pravo smer boste prišli, če pristopite takoj v

KRANJSKO SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

Najstarejša slovenska katoliška podporna organizacija v Ameriki.
Članstvo: 45,700 Premoženje: \$11,600,000,00

Ako želite posojilo na Vaš dom, obrnite se na K.S.K.J. K.S.K. Jednota posojuje članom po 5% in nečlanom po 6% obresti brez provizije. Zmerna mesečna odplačila na glavnico. — Za vsa podrobna pojasnila pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street

Joliet, Illinois

Oxate

6116 Glass Ave.,
CLEVELAND 3, Ohio

Return postage guaranteed

KNJIGE

Slovenske pripovedne knjige; knjige celovške Mohorjeve družbe; Slovenske kulturne akcije v Argentini; - Mauserjevi spisi; Zbornik Svobodne Slovenije (Buenos Aires)

Slovenski in angleški molitveniki z velikim in drobnim tiskom od navadne do najfinjše vezave.

Oglejte si našo izložbo!
Naročite lahko po pošti.

Tel.: UT 10684

FAMILIA

SLOVENSKA KNJIGARNA IN TRGOVINA Z NABOŽNIMI PREDMETI

NABOŽNI PREDMETI

Izbiro smo povečali!

Rožni venceni, križi, podobe, kipi, kropilčki, predmeti za sv. obhajilo v hiši, družinski albumi, svetinjice, knjižice za otroke, šolske potrebščine, papir in razglednice za razne prilike. Vse skrbno

izbrano za potrebe v naših družinah. Imamo tudi žalne podobice

barvaste in črno bele z žalnim črnim in srebrnim robom za obvestila ob smrti v družini.

Sprejemamo naročila za darilne pakete Lige KSA.

RELIGIOUS & GIFT SHOP

6116 GLASS AVE.-CLEVELAND 3 - OHIO

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

Kompletna izbira pohištva
in električnih predmetov

John Sušnik

6202 St. Clair - EN 13634

Slovenska trgovina. Nizke cene

M. SLAK OPTICIAN

Norwood - Glass

ST. CLAIR HARDWARE

Laddie Pujzdar - Joe Vertočnik

7014 St. Clair Ave

CIMPERMAN MARKET

1115 Norwood Road

SHAWNEE MARKET

V. Vrhovnik - F. Urankar

19300 Shawnee Ave

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. HE 1-4148

Potovanja-paketi-denar v Evropo

MATT F. INTIHAR

Real Estate & Insurance

630 East 222nd Street

Office: REdwood 1-6888

Resid: IVanhoe 1-0678

Mr. M. Intihar je neomajen prijatelj starih in novih Slovencev. Svoji k svojim